

"Somriu amb els ulls, és sensible, detallista i tendre"

OLGA MERINO
EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 22.10.06

Va néixer a Barcelona el 1954

Llicenciada en Dret

Primera tinenta d'alcalde de Sant Just Desvern

Té cinc fills de dos matrimonis

La senyora que ajuda a casa dels Montilla trasteja per la cuina. Anna Hernández, dona del presidenciable del PSC, obre la porta corredissa que condueix a la terrassa enjardinada de la casa familiar a Sant Just Desvern. Menuda i expressiva, sembla una dona segura de si mateixa, de les que aguanten.

--Va ser campiona d'hoquei. ¿Li va quedar cap cicatriu?

--Uf, les cames les tenia fetes pols. Com que els protectors eren molt incòmodes per córrer, ens els acostumàvem a treure. Tenia les tibies plenes de blaus.

--¿Era canyera?

--Sí, n'era. Competir és bo, i jo sempre volia guanyar.

--Esculli una peça per interpretar al piano.

--Tinc la música molt oblidada, i avui lamento que els meus pares no m'haguessin obligat a seguir estudiant solfeig. En realitat, m'hauria apassionat ser directora d'orquestra. M'encanta l'òpera dura, com *La Valquíria*, de Wagner.

--Ara estudia alemany. ¿Per entendre Wagner o per ajudar els trigè-mins en les tasques escolars?

--La gran assignatura pendent de la meva generació són els idiomes; per això vam escollir el Col·legi Alemany per a dos dels trigè-mins. El segon nen va a una altra escola perquè els psicòlegs recomanen que els bessons del mateix sexe siguin escolaritzats en centres diferents.

--El Col·legi Alemany deu costar un dineral.

--En absolut. Es tracta d'una escola concertada amb el Govern d'Alemanya, i és molt més barata que qualsevol centre d'ensenyament privat. En sortiran amb alemany, anglès, francès, castellà i català.

--I a casa, ¿quina llengua parlen?

--Amb els nens, en català. El meu marit i jo les barregem totes dues, encara que quan José s'enfada li surt el castellà.

--Si algun dels petits els sortís okupa, ¿com abordarien la qüestió?

--iNo em planteji més problemes dels que tinc ara! Tot arribarà quan sigui l'hora.

--L'alcaldia, trigèmins, l'alemany... ¿És vostè *superwoman*?

--I ara. Acostumem a dir que la dona ha fet un mal negoci amb la conciliació de la vida familiar i la professional. Però sabem que és fonamental aquesta sobrecàrrega. Una dona que no sigui independent en l'aspecte professional i econòmic no és lliure. És un problema de generacions i d'educació que s'anirà resolent amb el temps.

--No m'imagino Montilla canviant bolquers.

--Doncs ho va fer, l'hi asseguro. El primer any va ser duríssim. Les nits eren dies; cada tres hores havíem de canviar els trigèmins, donar-los el biberó, tornar-los a fer dormir. Vaig pensar que no ho resistiria.

--¿Què és el que la va enamorar del seu marit?

--El somriure. Diuen que no somriu mai, i això és mentida. Somriu amb els ulls. Quan el miro molt profundament, t'ofereix una sensació de transparència, de sinceritat. No és tímid: és una persona detallista, sensible i tendra.

--¿És tan elucubrador com sembla?

--Té un bon cervell.

--I vostè, ¿com es defineix?

--És complicat: tu et veus d'una manera, els altres d'una altra i al final n'ets d'una altra. Sóc bona persona. Em poso a la pell dels altres. Sóc autocrítica i no m'acovardeixen els problemes.

--Tots dos estaven casats amb anterioritat i tenien dos fills cada un. ¿Què ha estat el més dur de tots aquests anys?

--Totes les separacions són dures. L'important és tenir-ho clar i no causar ferides. Una vegada superat, tothom en surt beneficiat.

--¿Qui porta els pantalons?

--Les senyores que ens ajuden a casa. Avui mateix no sé què han de menjar els nens... Em sembla que l'lenties.

--Montilla es considera l'antítesi de l'arquetip de l'andalús, però ¿li tira alguna cosa de la terra? ¿El flamenc? ¿El *pescaíto frito*? ¿La carn de codony de Puente Genil?

--Cada estiu viatgem a Iznájar (Còrdova). Anem molt sovint al Festival de Flamenc de Cornellà. I el meu marit fa un gaspatxo boníssim. El que li incomoden són les caricatures que es fan de l'andalús.

--Li llegiré uns versos de Gil de Biedma. Digui què li inspiren: "*...mientras oigo a estos chavas nacidos en el Sur/ hablarse en catalán (...)/ Sean ellos sin más preparación/ que su instinto de vida/ más fuertes al final que el patrón que les paga/ y que el 'salta-tau- lells' que les desprecia:/ que la ciudad les pertenezca un día*".

--Valoro molt les persones que s'han fet elles mateixes. Crec que la cultura de l'esforç i del treball són valors que hem de recuperar. Són valors del socialisme que hem de defensar per al futur.

--¿Influirà l'origen andalús de Montilla a l'hora del vot?

--És just una de les qüestions que veurem en aquestes eleccions. En tot cas, aquesta serà una nova etapa, no només pel perfil del candidat, sinó perquè hem de desenvolupar l'Estatut. Ja s'ha acabat l'època de certs polítics, de determinada classe social. Un polític no fa teatre ni ha de tenir do de gents. És algú que busca solucions als problemes.

--Sembla que l'electorat està apàtic.

--Em sap molt de greu que hi hagi una determinada participació en les generals i que després, en les autonòmiques, sigui més baixa. La gent hauria de saber que a Catalunya es decideixen moltes coses sobre el nostre futur.